

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 2Csp/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3219200593
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Brinčík
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2021:3219200593.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudcom JUDr. Tomášom Brinčíkom v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: U. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. Č.. XXX, XXX XX W. A. W., štátny občan Slovenskej republiky, o zaplatenie 2.388,36 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 832,13 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré vydá súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 17.05.2019 domáhal proti žalovanému zaplatenia istiny vo výške 2.388,36 eur, úroku vo výške 74,84 eur, úrokov z omeškania vo výške 0,83 eur, úroku vo výške 12,00 % ročne z nezaplatennej istiny 2.388,36 eur od 26.04.2019 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne z nezaplatennej istiny 2.388,36 eur od 26.04.2019 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne z nezaplatených úrokov 74,84 eur od 26.04.2019 do zaplatenia. Zároveň si žalobca voči žalovanému uplatnil aj nárok na náhradu trov konania. Podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 23.08.2016 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu č. 0000000000336525, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 3.000,00 eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 20.08.2024. Žalobca ako banka si s odbornou starostlivosťou preveril žalovaného ako žiadateľa o úver pred jeho poskytnutím ohľadom schopnosti splácania úveru v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 25.04.2019 v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v súlade s úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Druhou upomienkou/Opakovaným upozornením zo dňa 20.02.2019. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatenia (25.04.2019) predstavovala sumu 2.524,03 eur a pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 2.388,36 eur, úrokov vo výške 74,84 eur, úrokov z omeškania v sume 0,83 eur, poplatkov v sume 60,00 eur za upomienky (15,00 eur za každú) a výzvy na predčasné splatenie úveru (30,00 eur) v zmysle sadzobníka poplatkov, ktoré poplatky si žalobca od žalovaného v súdnom konaní neuplatňuje a poplatkov za

poistenie schopnosti splácať úver v sume 0,00 eur. Žalovaný po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu. Zmluvné úroky z nezaplatených istín do zosplatnenia úveru a úroky z omeškania z neuhradených splátok do zosplatnenia úveru žalobca vyčíslil a uplatnil pevnou sumou a tiež si uplatnil nárok na zaplatenie zmluvného úroku z nezaplatených istín po zosplatnení, úroky z omeškania z nezaplatených istín po zosplatnení a úroky z omeškania z nezaplatených úrokov po zosplatnení. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Českej republiky.

2. Súd žalobu s prílohami doručil žalovanému s tým, že mu umožnil vyjadriť sa k nej, označiť dôkazy, zároveň ho poučil o jeho procesných právach a povinnostiach. Žalovaný sa k podanej žalobe písomne nevyjadril.

3. Okresný súd Bánovce nad Bebravou rozsudkom č. k. 2Csp/45/2019 - 69 zo dňa 24.02.2020 vo výroku I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.388,36 eur, úrok vo výške 74,84 eur, úroky z omeškania vo výške 0,83 eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.388,36 eur od 26.04.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, vo výroku II. vo zvyšku žalobu zamietol a vo výroku III. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré vydá súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku (ďalej aj len „rozsudok zo dňa 24.02.2020“).

4. Na odvolanie žalobcu, Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 5CoCsp/22/2020 - 115 zo dňa 25.11.2020 rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 2Csp/45/2019 - 69 zo dňa 24.02.2020 vo výroku II. v zamietavej časti čo do uplatneného úroku vo výške 12,00 % ročne z nezaplatených istín 2.388,36 eur od 26.04.2019 do zaplatenia a vo výroku III. o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil v tejto časti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a v prevyšujúcej zamietavej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Odvolací súd v odôvodnení zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v aktuálnej rozhodovacej praxi dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby v časti, v ktorej sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia zmluvného úroku 12,00 % ročne zo sumy nezaplatených istín 2.388,36 eur za dobu odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru, 26.04.2019 do zaplatenia, tak už s ohľadom na uvedený právny názor, ktorý zaujala najvyššia súdna autorita v tejto doposiaľ spornej otázke, neobstojí. Dôvodil, že odvolací súd nemôže bez ďalšieho zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie v tejto napadnutej časti v zmysle uvedených záverov najvyššieho súdu, pretože žalobcovi by sa malo na dojednaných zmluvných úrokoch z úveru dostať od žalovaného len toľko, koľko by pri riadnom plnení povinností žalovaný zaplatil na úrokoch úveru ako cenu peňazí. Je preto potrebné dokazovaním zistiť, koľko by pri riadnom plnení povinností žalovaný zaplatil na úrokoch úveru a koľko už na úrokoch úveru zaplatil (pred i po zosplatnení úveru). Len rozdiel medzi týmito peňažnými sumami môže byť žalobcovi ako veriteľovi priznaný. S ohľadom na formuláciu žalobného petitu, kedy žalobca žiada priznanie úrokov 12,00 % ročne zo sumy nezaplatených istín 2.388,36 eur za dobu od 26.04.2019 do zaplatenia, je možné potom žalovaného zaviazať k zaplateniu takto požadovaných úrokov z úveru, najviac však do sumy zistenej ako rozdiel medzi úrokmi, ktoré by pri riadnom plnení povinností žalovaný zaplatil na úrokoch úveru a koľko už na úrokoch úveru zaplatil, a vo zvyšku je potom potrebné žalobu žalobcu (ktorý žiadal zaplatenie úrokov do zaplatenia istiny bez obmedzenia celkovej sumy úrokov) zamietnuť. Uvedeným spôsobom však nemohol odvolací súd postupovať, keď z napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nie je zrejmé, že by bola vykonaným dokazovaním zistená skutočnosť, koľko by pri riadnom plnení povinností žalovaný zaplatil na úrokoch úveru ako cenu peňazí. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie len vyplýva suma istiny úveru, celková suma, ktorú mal žalovaný zaplatiť, úroková sadzba úveru. Nie je však zrejmé, či suma, o ktorú žalovaný mal preplatiť istinu poskytovaného úveru je len dojednaný úrok z úveru alebo aj poistné za dojednané poistenie schopnosti splácať úver, prípadne, či v tejto sume nie je zahrnutá aj zmluvná odmena za poskytnutie úveru, ktorú si banky zvyčajne pri poskytovaní úveru dojednávajú. Uvedené skutočnosti musí zistiť súd prvej inštancie zopakovaním, resp. doplnením dokazovania. Na základe uvedených záverov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti, ale aj v súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie v tejto časti podľa § 391 ods. 1 C.s.p. na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Konštatoval, že po vrátení veci súd prvej inštancie v tejto časti zopakuje, resp. doplní dokazovanie v naznačenom smere,

vyvodí z neho náležité skutočnosti, ktoré potom posúdi v súlade s vyššie uvedeným právnym názorom najvyššieho súdu. Opätovne potom vo veci ohľadne tejto časti žaloby žalobcu rozhodne.

5. Predmetom konania po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu zostal uplatnený nárok žalobcu na zaplataenie úroku vo výške 12,00 % ročne z nezaplataenej istiny 2.388,36 eur od 26.04.2019 do zaplataenia.

6. Po doručení vyššie uvedeného rozhodnutia odvolacieho súdu, žalobca v podaní, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 08.12.2020 uviedol, že z amortizačnej tabuľky vyplýva, že úrok, ktorý mal žalovaný zaplataiť bol 1.703,67 eur. Z prehľadu splácania - do predčasného zosplataenia vyplýva, že žalovaný už na úrok uhradil 796,70 eur a súd rozsudkom zo dňa 24.02.2020 rozhodol o časti úroku vyčísleného do zosplataenia úveru vo výške 74,84 eur, a teda zostatok výšky úroku, ktorý by pri riadnom splácaní dlžník zaplatail ako cenu peňaží predstavuje 832,13 eur (1.703,67 - 796,70 - 74,84 = 832,13 eur).

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 24.08.2021. Na pojednávanie sa nedostavil žalobca, ktorý ospravedlnil svoju neúčast' a súhlasil s prejedaním veci v jeho neprítomnosti. Nedostavil sa ani žalovaný, ktorý mal predvolanie na pojednávanie včas a riadne listinne doručené, neospravedlnil svoju neúčast' a ani nežiadal odročiť pojednávanie z dôležitého dôvodu. Za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie podľa § 180 Civilného sporového poriadku súd na tomto pojednávaní vec opätovne prejednal a vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, podaní strán a listinných dôkazov, a to konkrétne: žaloba zo dňa 14.05.2019 č.l. 1-4, žiadosť o poskytnutie spotrebneho úveru č.l. 5, Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23.08.2016 č.l. 6-7, Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s. č.l. 8-17, obchodné podmienky pre úvery občanom č.l. 18-25, sadzobník poplatkov č.l. 26-29, opakované upozornenie zo dňa 20.02.2019 č.l. 30, výzva na predčasné splatenie úveru zo dňa 25.04.2019 č.l. 31, prehľad splácania a vyčíslenie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania č.l. 32-34, listina označená ako: „Credit report - Analytic“ č.l. 35-47, listina označená ako: „Sociálna poisťovňa - Report“ č.l. 48, odvolanie žalobcu voči rozsudku okresného súdu zo dňa 16.04.2020 č.l. 75-83, Rozsudok NS SR sp. zn. 6Cdo/113/2018 č.l. 84-86, Uznesenie NS ČR sp. zn. 33Cdo/212/2014 č.l. 87-88, návrh zákona z r. 2013 č.l. 89-92, podanie žalobcu č.l. 124, amortizačná tabuľka č.l. 126, výsledok lustrácie žalovaného v Registri obyvateľov a v Obchodnom vestníku SR a ďalšieho obsahu spisu.

8. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

9. Dňa 23.08.2016 žalobca a žalovaný uzatvorili zmluvu označenú ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 000000000336525 - Pôžička“, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 3.000,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 96-tich mesačných splátkach vo výške 49,01 eur počnúc dňom 20.09.2016 pri úrokovej sadzbe vo výške 12,00 % ročne a poplatku za poskytnutie úveru vo výške 150,00 eur jednorázovo. Dátum splatnosti úveru bol v predmetnej zmluve stanovený na deň 20.08.2024. Splatnosť splátok bola stanovená k 20. dňu kalendárneho mesiaca. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 14,61 %, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 14,48 %. Celková čiastka, ktorú musí klient (žalovaný) zaplataiť, bola v predmetnej zmluve vyčíslená vo výške 4.854,96 eur, ktorá suma zodpovedala súčtu všetkých splátok a poplatku za poskytnutie úveru vo výške 150,00 eur. Podľa predmetnej zmluvy bol úver poskytnutý za podmienok uvedených v zmluve, v Obchodných podmienkach pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s. (OP) a vo Všeobecných obchodných podmienkach Prima banka Slovensko, a.s. (VOP).

10. V zmysle bodu 8.12 písm. b) Všeobecných obchodných podmienok Prima banky Slovensko, a.s., ak sa klient dostane do omeškania s plnením svojich peňažných alebo nepeňažných povinností, alebo ak porušuje zmluvu čo i len nepodstatným spôsobom, banka môže písomným oznámením doručeným klientovi okamžite vyhlásiť predčasnú splatnosť.

11. Listom označeným „Opakované upozornenie“ zo dňa 20.02.2019 žalobca vyzval žalovaného na zaplataenie omeškaných splátok úveru poskytnutého na základe predmetnej úverovej zmluvy, ktoré predstavovali ku dňu vyhotovenia tejto listiny sumu 28,00 eur a titulom trvajúceho porušenia zmluvných povinností si uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 15,00 eur. Žiadal o zaplataenie dlžnej sumy 43,00 eur najneskôr do 25.02.2019. Súčasne s výzvou na zaplataenie omeškaných splátok žalobca žalovaného upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní svoje právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka a požiada žalovaného na zaplataenie celej pohľadávky, ktorá ku dňu vyhotovenia listiny predstavovala sumu 2.442,29 eur. Listom označeným „Výzva na predčasné splatenie úveru“ zo dňa 25.04.2019 žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru a vyzval žalovaného na bezodkladnú úhradu celého dlhu vo výške 2.524,03 eur s príslušenstvom.

12. Z prehľadu splácania do predčasného zosplatnenia vyplýva, že žalovaný uhradil splátky v celkovej sume 1.408,34 eur, z ktorej sumy bola suma 796,70 eur započítaná na úrok a suma 611,64 eur na istinu. Nesplatená istina k 25.04.2019 predstavovala sumu 2.388,36 eur. Z prepočtu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania vyplýva, že ku dňu 25.04.2019 (zosplatnenie) dlžný úrok z úročených splátok predstavoval sumu 74,84 eur a úrok z omeškania predstavoval sumu 0,83 eur. Žalovaný po predčasnem zosplatnení úveru neuhradil žalobcovi už žiadnu sumu.

13. Z amortizačnej tabuľky vyplýva, že úrok, ktorý mal žalovaný zaplatiť podľa predmetnej zmluvy bol celkom vo výške 1.703,67 eur. Z prehľadu splácania - do predčasného zosplatnenia vyplýva, že žalovaný na úrok uhradil 796,70 eur a súd rozsudkom zo dňa 24.02.2020 rozhodol o časti úroku vyčísleného do zosplatnenia úveru vo výške 74,84 eur.

14. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len "Obchodný zákonník") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

16. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

17. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

23. Podľa § 2 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej „zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho

podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

26. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že podaná žaloba je v časti, čo do úroku vo výške 12,00 % ročne z nezaplatenej istiny 2.388,36 eur od 26.04.2019 do zaplatenia, čiastočne dôvodná.

27. Predmetnú zmluvu, uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným, súd posúdil podľa jej obsahu a dospel k záveru, že ide o platne uzatvorenú zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zároveň však ide aj o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetná zmluva spĺňa tiež definíčné znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa vyššie uvedených ustanovení § 2 písm. a/, b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný vystupoval v zmluvnom vzťahu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobca je bankou, vystupoval nepochybne v zmluvnom vzťahu so žalovaným ako podnikateľ poskytujúci klientom spotrebiteľské úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti - dodávateľ. Spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy je nepochybny aj tým, že zmluva bola žalobcom pripravená vopred na formulári vrátane znenia pripojených všeobecných obchodných podmienok bez možnosti zasiahnuť do ich znenia žalovaným ako spotrebiteľom. Súd na základe uvedeného na predmetnú zmluvu aplikoval aj príslušné právne normy chrániace spotrebiteľa, teda najmä príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd tiež zdôrazňuje, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

28. V konaní nebolo medzi stranami sporné, že žalovaný ako dlžník uzavrel so žalobcom ako veriteľom úverovú zmluvu, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 3.000,00 eur. Tie sa žalovaný zaviazal vrátiť v 96-ich mesačných splátkach vo výške 49,01 eur vždy do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Z tvrdení žalobcu, ktoré neboli zo strany žalovaného popreté, ako aj z listinných dôkazov predložených žalobcom mal súd za preukázané, že žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti tým, že poskytnutý úver riadne a včas nesplácal. Keďže žalovaný bol v omeškaní splatením splátok, žalobca vyhlásil podľa dojednania v predmetnej zmluve a postupom podľa zákona predčasnú splatnosť úveru ku dňu 25.04.2019. Ku dňu 25.04.2019 dlžná suma žalovaného predstavovala nezaplatenú istinu úveru vo výške 2.388,36 eur, nezaplatené úroky vo výške 74,84 eur a úroky z omeškania vo výške 0,83 eur. Všetky tieto peňažné nároky bol žalovaný povinný plniť žalobcovi na základe podmienok dohodnutých v predmetnej zmluve, súd ho preto zaviazal k povinnosti ich úhrady rozsudkom zo dňa 24.02.2020.

29. Súd ďalej konštatuje, že v súlade s aktuálnou rozhodovacou činnosťou vyšších súdnych autorít v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Najvyšší súd Slovenskej republiky k tomu vo svojom uznesení zo 16. júna 2020, sp. zn. 5 Cdo 42/2020 uviedol, že: „Z ustanovenia § 497 a § 502 ods.1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. U spotrebiteľských úverov je jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva obsahovať, uvedenie doby trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch). To znamená, že doba trvania zmluvy pri jej vzniku je časovo ohraničená. V súčasnej právnej úprave zmluvy o úvere absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov, v § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka je uvedené len to, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov. Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka, či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplateniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom

dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojedanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník-spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojedanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojedanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na druhej strane postavenie veriteľa-dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednania nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody. Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí“.

30. Vychádzajúc z listinných dôkazov a vyčíslenia, ktoré súdu predložil žalobca a ktoré žalovaný žiadnym spôsobom nenamietal, súd zistil, že úrok, ktorý mal žalovaný zaplatiť podľa predmetnej zmluvy, bol celkom vo výške 1.703,67 eur. Z prehľadu splácania vyplýva, že žalovaný už na úrok uhradil 796,70 eur a súd rozsudkom zo dňa 24.02.2020 rozhodol o časti úroku vyčísleného do zosplatnenia úveru vo výške 74,84 eur, a teda zostatok výšky úroku, ktorý by pri riadnom splácaní dlžník ako cenu peňazí zaplatil predstavuje 832,13 eur (1.703,67 eur mínus 796,70 eur mínus 74,84 eur = 832,13 Eur).

31. Súd na základe uvedeného v intenciách zrušujúceho rozsudku odvolacieho súdu a citovanej judikatúry zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi doposiaľ neuhradený úrok vo vyčíslenej výške 832,13 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 232 ods. 3 C.s.p. V prevyšujúcej časti uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie úrokov súd posúdil vychádzajúc z uvedeného ako nedôvodný, a preto vo zvyšku žalobu zamietol.

32. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. Súd dospel k záveru, že žalobca bol v spore čo do istiny úspešný v celom rozsahu a čo do príslušenstva neúspešný len v nepatrnej časti a patrí mu preto náhrada trov konania voči žalovanému v celom rozsahu. Súd preto zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi v stanovenej lehote náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady týchto trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne samostatným uznesením súdny úradník tunajšieho súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.